

שימו לב אל הנשימה

חיי שרה

הדלקת נרות	צאת השבת	רביעית
16:24	17:15	17:50
16:22	17:13	17:46
16:22	17:13	17:46
16:25	17:15	17:50

*לנוהגים 40 דקות: 16:04

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו בשבועיים של הרה"ג עופר ארז שליט"א

מנהיג את העולם

רבינו אומר שהבן מלך מאור-מאוד אהב באותה מדינה היה חשיבות גדולה מאוד לכל וכמו שרבינו אומר ששכחו טכסיס מלחמה עד נפלו יודעים שהסיפורים זה רמזים, בכל פרט בסיפור רבינו נותן לנו רמזים על סתרי הנהגה שלמים ועל סודות ההנהגה, דרכים שהקב"ה מנהיג את העולם ובכל פרט בסיפורי מעשיות יש רמזים מאוד גדולים, מה מרמז העניין הזה של הבן מלך שהאב חוכמה?

הרבה יותר חכמים מהאומות

אומר רבי נתן בליקוטי הלכות ולמעשה היסוד הזה כבר כתוב בחז"ל, השורש העליון הגלוי והידוע של כל נשמות ישראל זה מידת החוכמה, הכוונה היא שכל יהודי מצד הפנימיות שלו חכם ואוהב חוכמה והרבה חיות אדם מקבל מעצם העיסוק בחוכמה, אם אנחנו נתבונן בעצמנו, וברוך השם שזה כך, ברגע שמתגלה לאדם איזה הבנה או השגה חדשה בתורה אפשר לראות איזה שמחה ממלאת את הלב של האדם בעניין החוכמה, כל זה מכיוון שעם ישראל זה עם מאוד-מאוד חכם והשורש והחיות שלנו זה בחוכמה לכן כתוב החכמה תחיה את בעליה וחוכמת אדם תאיר פניו - פירוש הדבר שכולנו בעצם מאוד קשורים עם הדרך של החוכמה. זה שבעולם הזה יש מלחמה, מאבק ובידור זה בגלל תאוות העולם הזה. תאוות העולם הזה מסתירות מאיתנו את עניין החוכמה אבל באמת בפנימיות של נשמות ישראל אנחנו מאוד קשורים עם העניין של החוכמה. עם ישראל הרבה יותר חכמים מכל אומות העולם הן מצד השורש שלנו והן מצד זה שקיבלנו את התורה וזה גם אחת הסיבות שאומות העולם מתקנאים בישראל, זה מה שחז"ל אומרים שכשהקב"ה ירד על הר סיני אז ירדה שנאה וקנאה לעולם, התיקון של זה השנאה והקנאה שיש לאומות העולם כנגדנו זה שאנחנו זוכים להתקשר בצורה נכונה עם התורה, ברגע שאנחנו זוכים לזה אנחנו גם נאיר לגויים כמו שכתוב כי מציון תצא תורה ודבר השם מירושלים

אין דבר בעולם הזה שאין עליו יצר הרע!
ברגע שאנחנו לא מתקשרים נכון עם התורה אז הגויים נשארים רק עם הכעסים אלינו, הם לא מתבטלים אלינו אלא הם שונאים אותנו. כשנזכר להתחבר בצורה הנכונה אז גם נאיר לגויים וממילא הם יתבטלו אלינו ולא ישנאו אותנו - זה מה שרבינו אומר שהבן מלך היה אוהב חוכמה כי זה שורש הנשמה שלנו. כשעוסקים בחוכמה זה דבר נפלא כמו שאמרנו החכמה תחיה את בעליה ואנחנו גם יודעים שאחד התיקונים הכי גדולים זה שאדם זוכה ללמוד תורה, לעיין בה ולהעמיק בה, זה דבר גדול מאוד אבל גם צריך לדעת שאין דבר בעולם הזה שאין עליו יצר הרע

ממשיכים עם המעשה משבעת הקבצנים

ב עזרת השם נמשיך עם המעשה משבעת הקבצנים - היינו בקטע בהתחלת הסיפור שרבינו מספר על המלך שמסר את המלוכה לבנו בחייו והרמז של זה, זה שהקב"ה נתן לעמ"י את התורה וזה נקרא המלוכה כמו שהגמרא אומרת 'מן מלכיה? רבנן. מי מולך? רבנן. הכוונה איך שאנחנו לומדים תורה ואיך שאנחנו מתנהגים עם התורה למעשה עמ"י קובע את כל הנהגת העולם ואת כל המציאות לכן זה בחינת מלוכה שהקב"ה מסר לנו כי יש דברים שביכולת זה לא תלוי בהקב"ה - כמובן

המלך מושך את כלם אחריו

שככה זה סדר ההנהגה והקב"ה רצה שזה יהיה בצורה כזאת בהמשך רבינו מספר: וקיבל הבן מלך את המלוכה ביד רמה. ועשה לו שרי מלוכה, ודוכסים ושרים וחיל. וזה הבן מלך היה חכם, והיה אוהב חוכמה מאוד והיו אצלו חכמים גדולים. וכל מי שהיה בא אצלו עם איזה דבר חוכמה - היה אצלו בחשיבות גדול מאוד. והיה נותן להם כבוד ועשירות בשביל החוכמה - בגלל שהבן מלך כ"כ אהב את החוכמה אז כל החשיבות במדינה היתה הכל לפי החוכמה, מי שהיה יודע איזה דבר חוכמה היה חשוב מאוד אצל הבן מלך הזה והוא היה נותן לו כל מה שהוא רוצה, ממון, כבוד וכן הלאה. אנשי המדינה ראו שהכי חשוב אצל המלך זה החוכמה אז כולם נמשכו אל החוכמה כי המלך מושך את כל בני המדינה אחריו וכולם התעסקו רק בחוכמה, אומר רבינו, עד ששכחו בני אותה מדינה 'טכסיס מלחמה' מכיוון שהם אהבו חוכמה הם שכחו מהמלחמה, שכחו טכסיס מלחמה ואז הם הגיעו כולם למצב של כפירה. ברגע שאדם שוכח את המלחמה אז הוא יכול ליפול לבחינה של כפירה, ומשכו גם את הבן מלך וגם הוא התפקד כמו אותם חכמים של המדינה. שאר בני המדינה לא יכלו אפילו להבין את החוכמה של הבן מלך אבל החכמים והבן מלך התפקדו לגמרי

המשיח יס"ם לספר לנו את 2 הסיפורים

רבינו ממשיך ואומר: והבן מלך, מחמת שהיה בו טוב כי נולד עם טוב, והיו לו מדות טובות וישרות, היה נזכר לפעמים: היכן הוא בעולם, ומה הוא עושה וכו'. והיה גונח ומתאנח על זה על שנפל למבוכות כאלו ונתעה כל כך. והיה מתאנח מאוד. אבל תכף כשהיה מתחיל להשתמש עם השכל - חזר ונתחזק אצלו החכמות של אפיקורסית הנ"ל. וכן היה כמה פעמים שהיה נזכר כנ"ל והיה גונח ומתאנח, ותכף כשהתחיל להשתמש עם השכל - חזר ונתחזק אצלו האפיקורסות כנ"ל. הסיפור של הבן מלך פה נגמר ורבינו מתחיל פה סיפור חדש וזה למעשה סיפור בתוך סיפור, את הסיפור של הבן מלך שנפל לכפירה רבינו לא סיים אבל גם את הסיפור הפנימי רבינו לא סיים, ואומר רבי אברהם בר' נחמן שמשח יס"ם לנו את הסיפור הפנימי ואת הסיפור של הבן מלך...

העלון מוקדש: להצלחת כוחות הביטחון, החיילים היקרים שלנו, וכל לומדי התורה!**לרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים****ולחזרה של כל החללים במהרה.****ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנופלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם!****בעזרת השם, רק ביחד נוצח!!!**

טכסיסי מלחמה זה התמימות והפשיטות

על כל דבר ודבר בעולם הזה יש יצר הרע, ככה השם ברא את העולם, זה לעומת זה עשה הא-לקים ועל כל דבר שבקדושה חייב שיהיה כנגדו דבר שבצד השני כי זה העבודה שלנו וזה הבירור שלנו לכן לאנשים שהם חכמים גדולים גם להם יש יצה"ר, חייב להיות. אומר רבינו שהיצה"ר של החוכמה זה ששוכחים טכסיסי מלחמה, מה רבינו מתכוון הלכה למעשה? טכסיסי מלחמה זה הכוונה לשכוח את העבודה של התמימות והפשיטות. העבודה של התמימות והפשיטות זה העבודה של אמונה פשוטה ותמימה, פירוש הדבר שעם כמה שאדם זוכה לחוכמה, כך הוא גם צריך להיות פשוט וככל שאדם יותר חכם הוא צריך יותר עבודה של פשטות. עבודה של פשטות זה עבודה של אמונה פשוטה, לדוגמא שאדם מסתכל בכל דבר ודבר שזה לטובה, שאדם יקיים את מה שרבינו אומר בתורה ו' ישמע בזיונו ידום וישתוק..

לזלזל בעבודה של התמימות והפשיטות

אפילו אם אתה החכם הכי גדול תקבל על עצמך ביזיונות באהבה, כשאדם זוכה גם לעסוק בחוכמה וגם לעסוק בעבודות של תמימות ופשיטות שזה למעשה התקשרות עם הצדיקים, קבלת ביזיונות באהבה, לעשות תשובה בצורה התמימה והפשוטה ביותר, להדליק נרות לצדיקים, תיקון חצות, תפילה בניגונים, תפילה באריכות, להחשיב את התפילה ולדעת את כל החשיבות של כל העבודה הזאת זה שומר על

החוכמה שהיא תהיה באמת מצד הקדושה, אבל ככל שאדם זוכה יותר לעסוק ולעיין בחוכמה, היצה"ר זה לזלזל בכל העבודה של התמימות והפשיטות וזה מה שהגמרא אומרת כרום זלות לבני אדם אלו דברים שעומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם - מהם הדברים שעומדים ברומו של עולם? רש"י כותב תפילה, אבל באמת כרום זלות לבני אדם זה כל העבודה של התמימות והפשיטות, ככל שאדם יותר חכם יותר קשה לו לעשות את העבודה הזאת..

להיפרד ולבקש ברכת הדור

יש מעשה שרבי נתן כותב בימי מוהרנ"ת, פעם הוא היה אצל רבינו בברסלב בחג שבועות וזה יצא ביום חמישי בשבוע, יום שישי זה היה יו"ט שני של גלוית ואז שבת, למעשה זה היה שלושה ימים מחוברים של חג, אז רבי נתן אומר שבשלושה ימים האלה זה היה כמו מתן תורה מרוב האור הרוחני שהיה, רבי נתן קרא לזה חג שבועות הגדול, הוא אמר שהם כמעט ולא ישנו מרוב הקדושה, היה שמחה מאוד גדולה, תפילות באריכות ורבינו אמר דברי תורה מאוד מאוד עמוקים, אז הרגישו אור מאוד-מאוד גדול. ביום ראשון רבי נתן נכנס לרבינו כדי להיפרד ממנו כי הוא חזר הביתה, הוא היה גר אז בנמירוב, והמנהג של רבי נתן היה להיפרד מרבינו ולבקש ממנו את ברכת-הדרך. מכיוון שהוא היה מאוד קרוב לרבינו אז המנהג של רבי נתן שהוא היה דופק על הדלת של רבינו ונכנס..

בד-בד להחזיק בתמימות והפשיטות

רבי נתן כותב שהוא דפק בדלת של רבינו ונכנס ואז הוא ראה את אחד הדברים הכי מדהימים שהוא ראה אצל רבינו, הוא ראה שרבינו שכב על הרצפה והתפלל מעומק הלב מתי הוא יזכה להיות איש כשר. רבי נתן אומר שהעבודה של יום ראשון היתה יותר מדהימה אצלו מכל העבודה של חג שבועות, רבינו גילה לנו סודות נפלאים והרגשנו אור עצום ונורא אבל איך אחרי שלושה ימים כאלה עם כזאת קדושה נוראית רבינו יכל ביום ראשון להרגיש: מתי אני אזכה להיות איש כשר? ושכב על הרצפה והתפלל מעומק הלב על הנקודה הזאת - זה החוכמה האמתית, לגלות את ההשגות הכי גדולות אבל בד-בד גם להחזיק את כל דרכי התמימות והפשיטות ולא לעזוב אותם. אנחנו יודעים שככל שאדם זוכה יותר להכנס לעומק החוכמה, יותר קשה לו לעשות את העבודות האלה וזה מה שרבינו אומר: שכחו טכסיסי מלחמה

באותו לילה ראובן בא לרמ"א בחלום...

בוודאי שראובן לא עשה עבירה עם בלהה, אלא באותו לילה יעקב היה אמור להיות עם בלהה ומה עשה ראובן? הפריע להם, הוא הסתובב מחוץ לאוהל ועשה רעש ויעקב לא יכל להתייחד עם בלהה וראובן טעה בזה. עפ"י הסיבה הפשוטה רש"י אומר שראובן קינא לאימו, זה היה אחרי פטירת רחל וכל עוד רחל היתה חיה אז הקביעות של יעקב אבינו היתה אצל רחל אבל עכשיו אחרי פטירת רחל צריכה להיות הקביעות אצל לאה, למה הוא הולך לשפחת-רחל? ראובן קינא לכבוד אימו, זה היה בפשטות הסיבה. כתוב שראובן הפריע להם ולא שחש ושלוש הוא עשה עבירה עם בלהה. החיד"א אומר שהרמ"א דרש את הנקודה הזאת בפרשת וישלח ואומר החיד"א שבאותו לילה בא ראובן בחלום לרמ"א ונישק אותו ואמר לו: אני מודה לך שפירשת ככה ובאמת ככה זה היה האמת..

הבעל תשובה הראשון בעולם

מאוד מעניין שגם רבינו אפרים מהראשונים כותב שגם הוא דרש כמו הרמ"א וגם אליו בא ראובן והודה לו על הדבר הזה שהוא דרש את זה לזכותו. ראובן לא טעה אבל הוא לא חטא - כתוב במדרש רבה על הפרשה שלנו שראובן פתח בתשובה תחילה - כמעט כל המפרשים שואלים מה הכוונה? הרי לפני ראובן כבר היו בעלי תשובה גדולים מאוד, קודם כל אדם הראשון שעה אחרי החטא כבר חזר בתשובה, קין חזר בתשובה, תרח חזר בתשובה, ישמעאל חזר בתשובה, ב"ה יש לנו עוד הרבה בעלי תשובה לפני ראובן אז מדוע המדרש אומר שראובן פתח במדרש תחילה? באמת דברי המדרש זה לא הכוונה שראובן הוא הבעל

הוא עשה תשובה על דבר שהוא לא חטא

ראובן סלל דרך חדשה בתשובה, מה הוא חידש? בזוהר הקדוש כתוב שראובן עשה תשובה עילאה. ראובן עשה תשובה על דבר שהוא לא חטא בו, פירוש הדבר שראובן היה מאוד-מאוד מדקדק בפנימיות שלו בעקבות מעשה בלהה הוא התעורר לזה ואז הוא ראה שהוא מאוד יכול לטעות במידות, בתאוות, במחשבות לא טובות, בבלבולים על הצדיק, בבלבולים באמונה, הוא הבין שהוא מאוד יכול לטעות. בלי שהוא יעשה עבירה הוא התעורר לעשות תשובה. אומרים שראובן הוא הראשון לעשות תשובה גם על המצוות שלנו לא רק על העבירות - למעשה עיקר המושג שרבינו אומר פה טכסיסי מלחמה זה הולך בעיקר על הנקודה הזאת. באמת כל עוד האדם בעולם הזה, אפילו אם הוא יהיה הצדיק הכי גדול בעולם, כל הזמן צריך לחזור בתשובה, להתבונן: אולי אני טועה? אדם בעולם הזה תמיד יכול לטעות בהשגה מה הקב"ה רוצה מאתנו.

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג עופר ארז שליט"א

02-650-29-29

OFFEREREZ.CO.IL

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

מוקדש לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב רואי ששון הי"ד בן אסנת ודוד הי"ו ולע"נ החייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ו

2 אור הדעת | חיי טרה

ראינו גדולי עולם שנפלו נפילות גדולות

כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו וכל הזמן יש יצה"ר, והיצה"ר הוא חסיד ברסלב והוא לא מתייאש, למעשה כל עוד האדם בעולם הזה יש לו סכנה שהיצה"ר יטעה אותו. יש ספר שנקרא חכמת המצפון, חיבר אותו תלמיד של החפץ חיים, הוא היה מבעלי המוסר והוא כותב בספרו: ראינו גדולי עולם שנכשלו וטעו ונפלו נפילות גדולות מאוד - מה הסיבה? הוא אומר שזה מכיוון שהיה זמן שהם הפסיקו לחזור בתשובה, ברגע שהם עזבו את הדרך של התשובה אז מיד היצה"ר יכל להפיל אותם כי הוא אורב לכל אחד. חכמת המצפון מסביר שם למה ירבעם בן נבט שהיה בתקופתו של שלמה המלך ורחבעם בן שלמה והגמרא בסנהדרין אומרת שדומים עליו כל חכמי ישראל כעשבי השדה, הוא היה חכם עצום, אין לשער בכלל את חוכמתו, והוא נפל לעשות עגלים לעבודה זרה ונמנע מעשרה שבטים מעם ישראל לעלות לבית המקדש.

אומר חכמת המצפון מדוע ירבעם בן נבט נפל כאלה נפילות ומשה רבינו זכה להיות משה רבינו - ירבעם בן נבט היה גם אדם קדוש מאוד, כתוב שלא היה לו שום פגם בברית, אז מה ההבדל בין שניהם? שירבעם שכח טכסיסי מלחמה, הוא הפסיק לחזור בתשובה ואז ברגע אחד היצה"ר הפיל אותו לאן שהוא נפל, זה הדרך שראובן פתח. הדרך שראובן פתח זה נקרא תמיד לחזור בתשובה ובזה הוא סלל דרך חדשה וכל ימי חייו הוא היה עוסק בתשובה, ולא על העבירות שלו אלא על המצוות שלו, למה צריך לעשות תשובה על המצוות? לעיין האם באמת עשיתי לשם-שמיים, איך דיברתי? האם לא הוצאתי עכשיו כעס, הקפדות וכן הלאה? זה נקרא בזוהר הקדוש תשובה עילאה, עיקר התשובה זה שאדם זוכה להתבונן בתוכו: מה קורה לו במידות ובתאוות בדקויות, כמה פעמים אנחנו מקפידים על משהו? הרבה פעמים אנחנו כועסים ומקפידים - מי שרוצה להתקרב להקב"ה בהתקרבות אמתית צריך לעשות תשובה גם על הדברים האלה.

ברגע אחד היצה"ר הפיל אותו לאן שנפל

אומר חכמת המצפון מדוע ירבעם בן נבט נפל כאלה נפילות ומשה רבינו זכה להיות משה רבינו - ירבעם בן נבט היה גם אדם קדוש מאוד, כתוב שלא היה לו שום פגם בברית, אז מה ההבדל בין שניהם? שירבעם שכח טכסיסי מלחמה, הוא הפסיק לחזור בתשובה ואז ברגע אחד היצה"ר הפיל אותו לאן שהוא נפל, זה הדרך שראובן פתח. הדרך שראובן פתח זה נקרא תמיד לחזור בתשובה ובזה הוא סלל דרך חדשה וכל ימי חייו הוא היה עוסק בתשובה, ולא על העבירות שלו אלא על המצוות שלו, למה צריך לעשות תשובה על המצוות? לעיין האם באמת עשיתי לשם-שמיים, איך דיברתי? האם לא הוצאתי עכשיו כעס, הקפדות וכן הלאה? זה נקרא בזוהר הקדוש תשובה עילאה, עיקר התשובה זה שאדם זוכה להתבונן בתוכו: מה קורה לו במידות ובתאוות בדקויות, כמה פעמים אנחנו מקפידים על משהו? הרבה פעמים אנחנו כועסים ומקפידים - מי שרוצה להתקרב להקב"ה בהתקרבות אמתית צריך לעשות תשובה גם על הדברים האלה.

תלמיד מובהק של ר' אליעזר

רבינו האר"י אומר שראובן בא בגלגול והוא היה רבי אליעזר הגדול שהיה גדול החכמים, רבי אליעזר הוא למעשה בעל המשנה. יש פירוש על פרקי רבי אליעזר של רבי דוד לוריא שם הוא כותב שרבי אליעזר הוא בעל המשנה ואיפה אנחנו רואים רמז לזה? מי התנא הראשון שמוזכר בשמו במסכת ברכות שזאת המסכת הראשונה? רבי אליעזר, התנא האחרון שמוזכר זה גם רבי אליעזר. יש משנה שמזכירה עוד שתי תנאים אחרי המשנה של רבי אליעזר, אז אומר הרד"ל: וידוע שזה לא מדברי המשנה, זה משנה חיצונית שהודפסה במשניות. הגמרא אומרת בסנהדרין שרבי עקיבא הוא בעל התלמוד שזה הגמרא והוא היה תלמידו המובהק של רבי אליעזר. אומר רבינו האר"י שרבי אליעזר הוא היה גלגול של ראובן וזה תלוי בזה.

מיטתו העליל עליו עלילה מאוד חריפה!

מכיוון שרבי אליעזר היה גלגול של ראובן הוא היה מדקדק מאוד במידות ובתאוות וכתוב בספרים הקדושים שע"י הדקדוק והתשובה שפתח ראובן, ע"י זה אדם זוכה שיפתחו לו כל שערי התורה והחוכמה כי התורה והחוכמה זה לא דבר טבעי. בעולם החיצון יש כזה מושג אי-קיו, מנת משכל, אבל צריך לדעת שלהשיג בתורה זה ע"י סיעתא דשמיא. הקב"ה יכול להוריד אור של חוכמה על האדם ואז אדם שלא הבין כלום כל ימי חייו יכול להיות החכם הכי גדול ויש הרבה מעשים ידועים בדבר הזה כמו שהשדי-חמד כותב בהקדמה לספרים שלו שפעם היה משהו ביישיבה שהעליל עליו עלילה מאוד חריפה שהוא הטריד גוייה וכן הלאה, השדי חמד ידע שאם הוא ידבר אז יגרשו את הבחור הזה מהישיבה, אז הוא שתק. הוא שתק לפני ראש הישיבה והרבנים באותה ישיבה שבה הוא למד והוא אמר: לא משנה מה יהיה אני לא מכלים את חברי..

תשובת ראובן זה התשובה לפגם הברית

הקב"ה אמר לראובן: אתה פתחת בתשובה תחילה, אחד מבני-בניך יעמוד ויחזיר את עם ישראל בתשובה, מי זה? הושע בן בארי שהיה משבט ראובן והוא אמר: שובה ישראל עד השם א-לוקיך כי כשלת בעוונך. ראיתי במפרשים שכתוב שסתם עוון זה פגם הברית - הושע יכול לגלות לעם ישראל את הדרך של התשובה על פגם הברית וידוע שזה הכי קשה לעשות את זה. התשובה על פגם הברית זה התשובה של ראובן, לכן הושע בן בארי אמר את הדבר הזה. הושע בן בארי אומר: שובה ישראל על זה שכשלת בעוונך, זה פגם הברית, ואיך תשוב להשם א-לוקיך? על ידי התשובה של ראובן - זה עיקר המושג טכסיסי מלחמה שרבינו אומר..

שלושה אנשים, שלושה ימים

הצדיקים כל הזמן מזכירים לנו כמה אנחנו צריכים לחזור בתשובה וכמה אנחנו עדיין רחוקים מהאמת - צריך לדעת שהדבר הזה זה יסוד מאוד גדול. אחת המתנות שאדם מקבל כשהוא מתקרב לצדיק האמת זה שהצדיק כל הזמן מעורר אותנו לחזור בתשובה. אז היצה"ר של החוכמה זה להשכיח מאתנו טכסיסי מלחמה הכוונה להשכיח מאתנו את הדרך של התשובה כביכול העיקר זה החוכמה. היצה"ר שעומד כנגד החוכמה אומר: העיקר שאתה עוסק בחוכמה, אחרי שלמדת סוגייה בכזה עיון אולי למדת ליקוטי מוהר"ן עם רבי נתן ועם ביאור הליקוטים ואתה מוסר שיעור, ושלושה אנשים קראו לך שלושה ימים ברציפות: כבוד הרב. אז זה כבר חזקה שאתה כבוד הרב, ואז היצה"ר אומר אם אתה כבר כבוד הרב אז אתה לא צריך לחזור בתשובה

מלא במידות לא עובות ובתאוות העולם

זה מה שרבינו אומר שאין נפילה יותר גדולה מזה שאדם מתחיל להיות חכם וכבוד הרב, זה לא שרבינו מדבר כנגד החוכמה, חס ושלום, רבינו בעצמו זה נחל נובע מקור חוכמה, ורבינו אומר ללמוד גמרא בעיון - אלא רבינו אומר שכל שאתה עוסק יותר בחוכמה תהיה יותר בעל תשובה, אתה צריך יותר טכסיסי מלחמה כי היצר הרע תמיד ירצה להפיל אותך בכבוד של הדמיון הזה. צריך לדעת כלל ויסוד מאוד גדול, אם אדם לא הולך בדרך הזאת של ראובן אז יש מציאות שאדם יכול להיות מלא בתוכו במידות לא-טובות ובתאוות של העולם הזה והוא בטוח במאה אחוז שמה שהוא נשאר בעולם הזה זה אך ורק כדי לזכות ולהחזיר את החילונים בתשובה, ואדם יכל להיות בטוח בזה כי יש כזה יצר הרע שמשכיח מהאדם את המציאות שלו...

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדנה, מירי מרים בת ניקול, בת-שבע בת ימימה, שמואל-אליעזר בן עדי, שולמית בת נדרה ויוסף, אלעד בן גילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואת: שולמית בת גמאר, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהביה בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזה, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשייר, שרונה בת שרה, הרב יוסף גנתיאן בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוחר-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שולמית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארוש בן ימנה, עדנה בת שרה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, נחמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזה, שירת-מרים בת שני ורן, שמואל בן יחיא ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזה בת לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פרחו, נסים בן חפסיבה, משה דמתי בן שמחה, אברהם בן לאה, שלמה אליהו בן אסתר, חיים בן רחל, תמר בת שרה, מרטה בת רבקה וירה, שושנה פרחי בת חוה, אברהם פרחי בן חוה, שושנה בת לאה, מרים בת ציפורה, אברהם בן שמחה, ישראל בן אביבה, אדריאן בן רומיה, תנצח חן בן אוריאל, אברהם בן נעמה, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מרון בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת ר"ר שלמה, שירן בן מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת ג'מילה, עזרא בן חלוה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סרה הי"ד בן לירן ויהלה, נאג' בן ירדנה ורעיייתו גל גאולה בת אסתר הי"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה סברסה, תקוה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים, מירה בת נדרה, יהושוע בן עיישה.

וכן לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

לא כפירות גסות אלא זה כפירות דקות

אדם יכול להיות בתאוות ובמידות רעות והוא בכלל לא רואה את זה. אם אין לאדם את הנקודה של ראובן שפתח בתשובה תחילה אז האדם יכול להיות המדומיין הכי גדול פה בעולם הזה, מלא גאוה, מלא הקפדות ומלא כעסים והוא לא יודע בכלל מהנקודה הזאת, אז הצדיק מאיר בנו כל הזמן את הנקודה הזאת לא להפסיק להיות על תשובה - לדעת שעדיין יש לנו מידות ויש לנו תאוות, עדיין יש לנו הרבה בלבולים באמונה, הרבה כפירות, זה לא כפירות גסות אלא זה כפירות דקות, אם אדם כועס על משהו, הוא לא מסתכל בעצם שהוא שליח של השם, רבינו אומר שזה בחינה של עבודה זרה בדקות, אם אדם דואג מה יהיה עם מזונותיו וממה הוא יתפרנס, רבינו אומר שזה בדקות חוסר בביטחון שזה חוסר באמונה - צריך לדעת שהעצה כנגד כל זה, זה הדרך של ראובן לחזור בתשובה: כן, פה כעסתי, פה הקפדתי, אפילו אם אף אחד לא יודע, יכול להיות שזה בחינה של ביני לבין עצמי. ככל שאדם יותר מעיין בזה כך נפתח לאדם יותר כל השערים של התורה והחוכמה..

עברנו הרבה מלחמות והרבה ניצחונות..

היצה"ר שעומד כנגד החוכמה זה לשכוח טכסיסי מלחמה - נקשר קצת את כל הסוגייה הזאת ואת כל הנושא הזה על העניין של חנוכה מכיוון שכל העניין של חנוכה זה לא דבר פשוט שחז"ל בעצם קבעו חג לדורות על ניצחון במלחמה שחשמונאים גברו על היוונים והיה גם את נס פך השמן במנורה של בית המקדש. ברוך השם עמ"י עבר הרבה-הרבה מלחמות והרבה-הרבה ניצחונות במשך הדורות והיו ניסים יותר גדולים מהניסים של פך השמן - לכאורה מה הסיבה שקבעו את חג חנוכה לכל הדורות? למעשה רבינו האר"י מדייק את זה בשער הכוונות מתוך לשון הגמרא. הגמרא אומרת מאי חנוכה? בכ"ה בכסלו טימאו היוונים את כל השמנים שבהיכל וכן הלאה, ולשנה אחרי זה חז"ל קבעו שמונה ימי חנוכה אלו להודות ולהלל

חכמים לא ידעו שזה הולך לחזור כל שנה

שואל רבינו האר"י הקדוש מדוע חז"ל לא קבעו את ימי החנוכה כבר באותו שנה של הניצחון והנס? היה ניצחון והיה נס פך השמן ולא קבעו את חג חנוכה - מתי קבעו? שנה אחרי - באותה שנה שהיה את הניצחון ואת נס פך השמן הם ראו הארה רוחנית מאוד - מאוד גדולה יורדת לעולם, החשמונאים היו בעל רוח הקודש והם ראו שיריד אור רוחני מאוד גדול בשמונה ימים האלה אבל מה הם סברו? שההארה הרוחנית הגדולה הזאת, ירדה לעולם רק עכשיו. היה ניצחון והיה נס, עכשיו זה ירד לעולם, הם לא ידעו שזה הולך לחזור כל שנה בכ"ה בכסלו. שנה אחרי זה כשהגיע כ"ה בכסלו פתאום חכמים ראו שכל האור הרוחני שהיה שנה לפני זה בזמן הניצחון יורד עוד פעם לעולם ואז הבינו החכמים שהקב"ה רוצה שההארה הרוחנית שהיתה בזמן הניצחון עצמו כל שנה תרד לעולם, לכן קבעו לכל הדורות את העניין של חנוכה, זה בעצם עניין של רוח הקודש שחכמים השיגו שזה רצונו של הקב"ה ע"י שחכמים ראו את ההארה הרוחנית העצומה שהיתה בזמן הניצחונות איך היא שוב יורדת לעולם

אנשי כנסת הגדולה ידעו זאת והיו מוכנים

היצה"ר של עבודה זרה זה היה יצה"ר נורא ואיום, כשאדם נתפס באיזה נקודה של עבודה זרה אז הוא היה חייב ללכת לעבוד עבודה זרה כמו שהגמרא מספרת את הסיפור הידוע על מנשה ורב אשי. אנשי כנסת הגדולה החליטו לבטל את היצה"ר של עבודה זרה והם ביטלו אותו ובשמיים הסכימו איתם, פה רואים את אחד הדוגמאות שהמלך מסר את המלוכה לבנו בחיי, החכמים החליטו ומשמיים הסכימו. ברגע שהם ביטלו את היצה"ר הזה מהעולם אז בוטל כל המהות וכל הכוח הזה של הצד של הטומאה של העבודה זרה ומיד היה חייב להתבטל דבר שכנגד זה בקדושה כי זה כנגד זה עשה הא-לקים, ברגע שזה מתבטל אז גם הכוח שבקדושה שכנגד זה מתבטל - הכוח שכנגד, זה הנבואה לכן הנביאים האחרונים היו מאנשי כנסת הגדולה והם היו האחרונים. אנשי כנסת הגדולה ידעו את זה והיו מוכנים לזה.

אין סוף לאור הגנוז, זה דבר שלא מפסיק

ברגע שהתבטל היצה"ר של הע"ז כנגד זה התבטלה הנבואה מעמ"י אבל עדיין לא הגיע זמן תיקון העולם אז מה החליף את היצה"ר של הע"ז? החוכמה היוונית. צריך לדעת שחוכמת יוון למעשה זה השורש של היצה"ר שהולך איתנו עד ביאת משיח צדקנו. באמת היוונים היו חכמים מאוד גדולים, חכמים להרע. בגלל שירד כוח כזה בטומאה חייב לרדת כוח כזה בקדושה, עד אז זה היה הנבואה כנגד הע"ז, ברגע שירדה החוכמה היוונית לעולם כנגד זה ירדה התורה שבע"פ לעולם. לכן המאבק בין החשמונאים ליוון זה לא היה מאבק מקומי וזמני אלא למעשה זה היה מלחמה לכל הדורות עד ביאת משיח צדקנו לכן נולד מזה בעצם חג חנוכה בגלל שזה היה משהו כללי לכל הדורות, מכיוון שחנוכה זה מהאור הגנוז ואין לזה סוף לכן תמיד יש התחדשויות בחנוכה וזה דבר שלא מפסיק.

פינת ההתחדשות

העצות בתקון המדות:

יג

קול המופיח פראי

מה הסוד שקיים אצל המופיח פראי ההופך את התופחה לריח טוב והתתקנות הנשמה? פאשר בא המופיח אל האדם, ויודע בתוכו בודאות מחלטת במאה אחוז, שהוא לא יותר טוב ממנו. מי שחש אפלו בגייעה דקה שהוא קצת יותר טוב מחברו, מחליש אותו מיד. אם כן, איך הצדיקים הגדולים והשלמים, דווקא הם, שהם כל כך רחוקים ממחטא, נפולים לחוש שהם לא יותר טובים מהאדם הפשוט שחוטא? צריך לדעת, שכל הצדיקים, כל אחד כפי מדרגתו, עבר תקופות אהפות של הסתגר פנים ונראי שנקרא "העדר האהבה", בו הוא לא הרגיש

את ה' כלל, ובזמן הזה הוא היה ככל האדם בעניינים הגשמיים ובכל המדות ובכל התאוות, לפחות בבחינת המחשבה. הקב"ה שלח לו את כל המחשבות של הרחוב ותאוות העולם הזה, ומה זה פעל? זה פועל שהצדיק מבין ואוהב את כל עם ישראל, אפלו את הרשעים, שהרי הוא מרגיש כאחד מהם שאין לו מעצמו שום יתרון עליהם כלל, אלא הוא מבין שהכל זה מחסדי ה' יתברך, ובהנע אחד הוא יכול להיות מלא בכל הרצונות הכי גרועים בעולם.

ורק אחרי התקופה הזו מתחילים להעלות אותו בסערה השמימה והוא מקבל מדרגות רוחניות, ואפלו הוא בעצמו לא מבין: למה מעלים אותי, ואילו אחד אחר מהרחוב, שהיה ממש כמוני, לא זכה לזה? ובגלל זה ברגע שהוא עולה הוא בפואת עיניו, שהוא מעלה את כלם איתו, הוא מרגיש לגמרי

ה"פרי הארץ" אומר שבמחשבתו של משה רבנו עברו כל המעשים וכל הטמאות הכי גדולות של בלעם. בלעם חשב שהוא הכי צדיק ורצה להיות כמשה, ומשה רבנו חשב שהוא בלעם, מזה קבל משה רבנו את הענוה שלו. הוא אמר בעצמו שאם היה בדור הזה של עקבתא דמשיחא, הוא לא היה מתחזק מעמד פנסיולות. ברגע שהאדם מרגיש שהוא יותר טוב מהשני, הרי הוא פשוטא ישראל. קול המופיח פראי יודע שהוא כל כך קטן, עד שהשכינה עוברת בדבורו. פאשר האדם מדבר ממקום של "אני אתקן את העולם", הוא חוסם בדבורו את השכינה.

(מתוך ספרי הה"ג עופר אהר שליט"א)

מוקדש לע"נ אבידן מורי בן מלכה הי"ו ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה